

Nemáš číslo na maraton? Staň se dobroběžcem!

08.05.2014 Jitka Matějcová Dohnalová

Běžíte si svůj velký závod a v davu vidíte trika všech barev. Ta žlutá vás zaujmou i bílým logem Světlo pro svět. Možná chvíli přemýšlíte, oč jde, a skončíte u slunečního záření nebo světla své lampičky. Oboje je samozřejmě špatně.

Žlutásci jsou vyslanci nadace Světlo pro svět a letos jich na Sportisimo půlmaratonu v Praze běželo 947. Dohromady věnovali na charitativní projekty přes 0,5 mil Kč, protože část startovného jde na podporu očních klinik ve Rwandě a v Etiopii, jmenovitě na kliniky v Kagbayi, Butajirě a Zeway.

SVĚTLO PRO SVĚT – Light for the World, o. s. je nevládní organizací, která se zaměřuje na prevenci a léčbu slepoty a na systémovou podporu osob s postižením v rozvojových zemích. Jedna operace šedého zákalu v rozvojových zemích stojí 800 Kč, společně se tak podařilo běžcům vrátit zrak 641 lidem na výše jmenovaných klinikách.

Neuvěřitelně pozitivní Zdeněk Kolman nazval žluté oděné sportovce dobroběžci a já si s dovolením tento terminus technikus půjčím. Pokud jste se dobře dívali, zahlédli jste v davu pražského půlmaratonu Praha také dva běžce, kteří běželi naslepo. A nemyslím tím, že neměli časový cíl. Oni prostě nevidí. Po celou dobu s nimi běželi průvodci, kteří jim popisovali úskalí na zemi i okolo nich.

Kdo byli ti dva běžci? Co bylo impulsem pro běh? Je to u slepců jiné než u nás vidících? Ne, žijeme ve stejném světě a řešíme stejné trable. Zdá se vám, že oni jich mají víc? Když s nimi budete chvíli mluvit, zjistíte, že je pravdivé rčení „co oči nevidí, to srdce nebolí“. Řeší jen to nutné a jejich život je mnohem klidnější než dřívě. Oba přišli o zrak kolem 30 let, vědí tedy, že slunce je žluté, tráva zelená a holky krásné. Jsou to úžasní vtipálci a je mi s nimi dobře. Jsou pozitivní a rozdávají radost už tím, jací jsou. Povím vám o nich a jejich běhu posledními měsíci.

Aleš Příborský je nezadaný veselý chlapík z Hluboček, který se věnuje baletu v souboru Balet Globa a cestuje po horách i za přáteli. Rozběhnul se postupně a hlavně proto, že se chtěl udržet v kondici. Vloni v létě si zkusil zaběhnout několik desetikilometrových závodů a na podzim prožíval na dálku mé emoce z maratonu. Nejenom díky naší roztodivné partě se rozhodnul to také zkusit. Na start se postavíme opět ve žlutém už za pár dní v Praze. Aleš a parta žen.

Honza Bauer rozhodně není bručoun a jeho život není nuda. Pracuje jako masér, o šikovnosti jeho rukou se můžete přesvědčit. Rád vás přivítá „U slepejše“ v Praze. Sám říká, že nevidomý masér nemusí být lepší než vidoucí, že je to klišé. Ale jeho ruce jsou jeho oči a Honza je navíc dobrým psychologem. V práci tráví hodně času a doma na něho čeká žena a dva malí caparti. Je tedy v jednom kole, přesto se v prosinci 2013 rozhodnul, že jeho váha už poněkolkáté v životě není dobrá a začal hubnout. Ke dnešku shodil neuvěřitelných 60 kg a našel se v běhu. Jezdí také na kole, rád by zkusil i jiné sporty, ale dny nejsou nafukovací. Jeho cesta k půlmaratonu byla ještě rychlejší než Alešova a dalším běžeckým cílem je také maraton – na podzim v Itálii. Honza má několik trasérů, mužů i žen a může tedy porovnávat. Ženy prý vysvětlují lépe a emotivněji, s muži ale běhá také rád. Je, na rozdíl od Aleše, obklopen partou mužů.

Oba tito muži jsou skvělí a vy si asi teď říkáte, že to snad není možné běžet poslepu? Já to vlastně dodnes taky nechápu. Když to někdy zkusím, směřuji většinou rychle do příkopu. Ale pokaždé, když by se mi chtělo fňukat anebo něco ošidit, vždy si na ně vzpomenu.

A co vy? Jdete s námi na Volkswagen Maraton Praha, 11.5.2014? Že nemáte startovní číslo? Není problém, Světlo pro svět vás rádo uvítá mezi své žluté běžecké vyslance. Startovné objednávejte zde: <http://www.svetloprosvet.cz/...al-marathon/>

Maraton je pro vás velké sousto, ale chtěli byste pomoci? Zde můžete věnovat libovolnou částku a vrátit tak někomu zrak a tím i světlo do života: <http://www.svetloprosvet.cz/...eite-s-nami/>